

[Egon Jensen.]

tagere i særdeleshed, ja, det ser man stort på.

Forslaget om forhøjelse af vægtafgiften med 80 pct. på personvogne og 25 pct. på last- og varevogne vil indbringe yderligere 350 mill. kr. Vi finder, det er en urimelig ting. Det vil sige, at afgiften for en almindelig personvogn vil stige fra 300 til 540 kr. årlig; hvis man dertil lægger en almindelig forsikring, vil det betyde, at en sådan bil kommer til at koste mellem 1.200 og 1.500 kr. årlig, inden den overhovedet kører så meget som én km. på landevejen. Forslaget vil ramme de dårligst stillede og vil få en asocial virkning ud fra den betragtning, at beløbet er lige stort, enten det er den store eller den lille indkomst.

Hertil kommer så de andre foranstaltninger, som regeringen gennemfører. De, der har en restgæld på biler — det er dog nogle — får en renteforhøjelse derudover på 30 pct. Det er i sandhed mørke tider, bilisterne og ikke mindst de, der anvender bilen til arbejdsbrug, går i møde. Jeg havde ellers fornemmet, uden at give tilslutning hertil, at en forhøjelse af vægtafgiften skulle bruges til at nedsætte prisen på de nye biler, men nu kan den i hvert fald ikke bruges, og så er der stoppet dér.

Finansministeren foreslår endvidere, at de såkaldte papegøjeplader afskaffes, og at man i stedet indfører den regel, at vare- og lastvogne på indtil 3 t betaler halv afgift. Her rammer man stort set kun lønmodtagere, som i stor udstrækning har brugt denne mulighed for at få en forholdsvis billig vogn til at køre på arbejde i og så bruge den til familiekørsel i fritiden. Når man samtidig ophæver afgiftsfritagelsen for vare- og lastvogne under 3 t, dem på de gule nummerplader, så rammer man en række håndværkere og erhvervsdrivende, som hidtil har anskaffet disse vogne til transport af deres medarbejdere til arbejdspladser, som ligger langt fra virksomheden. Selv om man betaler halv afgift på en varevogn under 3 t, vil det fremover være forbudt at køre med mere end én person ud over føreren. Anskaffelsen af disse vogne vil fremover stige til mere end det dobbelte, en fordyrelse, som kun kan affjeres i højere priser. At der i kølvandet af denne lovgivning vil blive tale om fjernelse af mange

nummerplader fra biler, der tilhører lønmodtagere, behøver man ikke at være i tvivl om.

Jeg skal ikke komme ind på de øvrige bestemmelser i lovgivningen, det er denne behandling ikke stedet til, men ganske kort sige om præmieobligationslånet, at det kan man jo spille på, og flere kommentarer ikke fra min side.

Vi er af den opfattelse, at den finanspolitiske stramning ikke er nødvendig. Den har, som jeg sagde før, intet med den nuværende valutakrise at gøre. En stramning her og på andre områder vil helt bestemt føre til en større arbejdsløshed, større omkostninger og dermed højere priser, og dette ønsker vi ikke at medvirke til. Arbejdsløsheden er i dag dobbelt så stor som på samme tidspunkt i 1967 — og her kan man ikke sammenligne med 1968 — nemlig 3,7 pct. mod 1,8 pct. i 1967. Der er altså ikke tale om overophedning. Vi forsøger ikke at være bagkloge, vi har gentagne gange advaret regeringen imod den økonomiske kurs, den har fulgt. Regeringen ville ikke høre, og så må befolkningen føle.

Som jeg tidligere har sagt, kan man ikke dække sig ind under eller undskyldte sig med valutakrisen ved at fremsætte disse lovforslag; de ting har intet med hinanden at gøre.

Lad mig slutte med et citat fra Jyllands-Posten fra i går:

„Med sandhed tro i kærlighed. Oppositionen og andre havde advaret regeringen mod de forestillinger, som dele af regeringens økonomiske politik hviler på, og det er derfor dobbelt nødvendigt, at den bliver taget med på råd, selv om det utvivlsomt lige i øjeblikket forekommer regeringen tillokkende at gennemføre, hvad den med de 3 partier kan enes om, stort set uændret. Far med lempel!“

Og så er det en overraskelse for mig, at et blad, hvis politiske ståsted i hvert fald ikke er socialdemokratiets, er enig med os i, at hr. J. O. Krag sagde mange fornuftige ting på det socialdemokratiske hovedbestyrelsesmøde. Var det blot gået op for regeringen noget før!

Man kan vel af dette her forstå, at vor anbefaling må blive den, at man tager lovforslagene af bordet.